

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 41. Epistola S. Augustini ad Aurretium de Conviviis Agapes dictis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

§. XLI.

Sæculum IV.
A. C. 392.*Epistola S. Augustini ad Aurelium de
Conviviis Agapes dictis.*

Tunc temporis Aurelius, Ecclesiæ Carthaginensis Diaconus, Genethlio in ejusdem Ecclesiæ Episcopatu successit; omnes pii magnam de eo spem conceperant, ejus opera usurum Deum, ut Ecclesiæ Africanæ malis remedium ferret. Is S. Augustino jam pridem amicitia junctus, eidem scripsit Epistolam, qua ejus orationum, & consiliorum auxilium expetebat. S. Augustinus rescripsit, Alipii, *Ep. 22. al. 64.* & omnium, qui secum in eadem communitate vivebant, nomine, gratias agens pro amicitia, & benevolentia signis. De rebus deinde Ecclesiæ tractare incipiens, hortatur, ut abusum, qui in Africa Ecclesias irreplerat, corrigat, nempe convivia, quæ in honorem Martyrum,

R r 4 non

Sache nicht besser vertheidiget. . . . Dahin-
gegen hätte *Augustinus* die gute Sache die er
in den Händen hatte besser vertheidigen kön-
nen; und wenn er mehr *Philosophie*, als *Be-*
redtsamkeit besessen hätte, so würde er mit sei-
nem Gegner kürzer haben zu Werke gehen
können. So masset sich ein unwissender Ueber-
seher von dem heil. *Augustinus* zu reden an, den
er nicht versteht. *Sus Minervæ!*

Sæculum IV. non solum diebus festis, sed quotidie, &
A. C. 392. in ipsis Ecclesiis agebantur. Exemplum
 proponit Italiæ, & plerarumque Eccle-
 siarum ultra mare, in quibus hæc inglu-
 vies nesciebatur, sive mos iste nun-
 quam ibi fuerit, sive Episcoporum vigi-
 lantia esset abolitus. *Tam grande hoc
 malum est, inquit: ut non nisi alicujus
 Concilii auctoritate reprimi possit, aut si
 in una Ecclesia faciendum est initium, de-
 cet, ut Carthaginensis cæteris exemplo
 præeat. Sed initio leniter agendum, non
 enim ejusmodi abusus dure imperando
 tolluntur; si docenti, quam jubenti, &
 obsecranti, quam minitanti similior fue-
 ris, plura efficies. Totius populi multi-
 tudo non aspere habenda, at privatorum
 peccata severe punienda. Si minus pro-
 ferimus, id magno dolore faciamus, & fu-
 turam vindictam ex Scripturis propona-
 mus, ne nos, & potestatem nostram, sed
 Deum exhortationibus nostris fideles time-
 re discant! ita, qui spiritualia amant, pri-
 mo movebuntur, & cæteram multitudi-
 nem sua auctoritate trahent. Quia vero
 ebrietas ista in cæmeteriis, & convivian-
 tium licentia a rustico, & rudi populo
 non solum Martyribus honori esse, sed e-
 tiam mortuis solatium conferre credun-
 tur, hunc errorem Fidelium animis eo fa-
 cilius eximi posse putaverim, si dum talia
 Scripturarum auctoritate non licere osen-
 dimus,*

dimus, simul caveamus, ne nimium in oblationibus, super mortuorum tumulis fieri solitas, impendatur; nam credi debet, has oblationes defunctis esse vere utiles, si, prudentia comite, omnibus, qui petunt, distribuuntur. Hæ oblationes supra sepulchra in Libro Tobix leguntur. (*)

Ulterius in sua Epistola ad Aurelium S. Augustinus eidem sapientissima, & modestissima monita tribuit, qua ratione in Episcopalis culminis honore, & inter laudum humanarum blanditias, salva auctoritate sua, humilitas conservanda. Aurelius S. Augustini consilium secutus, Concilium universale totius Africae convocavit; in eo multi Canones conditi, quos sequentia Concilia pro norma habuerunt. Canones quadraginta, & unus numerantur. Canone trigesimo primo prohibetur, ne Episcopus, aut Clerici in Ecclesia manducent, nisi forte trans-euntes, & premente necessitate; & præcipit, ut populus, quantum possibile erit, ab ejusmodi conviviiis deterreatur. Idem Concilium Decretum edidit de reconciliatione Donatistarum in hæc verba: *In Conciliis antecedentibus statutum, ut Donatistarum nullum in suo Clericali gradu recipiamus, sed Laicis accensendum,*

Sæculum IV.
A. C. 392.

Tob. 4. 18.

To. 2. Conc.
p. 1180.

Conc. Carth.
III. c. 30.

Afr. c. 9.

Cod. Afr.
c. 42.

p. 1181.

Rrr 5 dum,

(*) Hanc Mentionem de Libro Tobix Protestans omisit.

Sæculum IV. *dum, eo quod nemini spes salutis abscondi*
A. C. 393. *oporteat; nihilominus ob Clericorum pen-*
nuriam, quæ in Africa tanta est, ut ali-
qua loca Clericis penitus sint destituta,
decrevimus, ab hac regula excipiendos esse
illos, de quibus constabit, quod neminem
rebaptizaverint, aut qui unacum populis
suis ad Communionem Ecclesiæ Catholi-
cæ transire voluerint. Nullum enim est
dubium, quin bono pacis, & charitatis Sa-
crificio malum deleatur, quod rebapti-
zando commiserunt, Majorum suorum au-
toritate decepti. At hoc Decretum non
ante confirmabitur, quam Ecclesiam ul-
tramarinam consuluerimus. Hoc Conci-
lium Hipponense in aula Senatus Basilicæ,
a pace dictæ, celebratum est, Impe-
ratore Theodosio, & Abondantio Consu-
to. 2. Conc. p. libus, id est, anno 393. octavo Octob. in
1641. C. Cod. hoc Concilio S. Augustinus Episcoporum
Afr. post. c. mandato sermonem de fide, & Symbo-
33. Aug. 1. lo, ipsis audientibus, pronuntiavit, ex quo
Retr. c. 17. postmodum ad amicorum suorum roga-
tum librum composuit, qui Doctrinæ
Christianæ compendium est. Illo circi-
ter tempore Alypius, amicus ejus inti-
mus, Jerosolymam profectus, S. Hiero-
nimum noscere cœpit, & de S. Augustino
mentionem fecit, quod illius amicitia,
quæ postea inter ambos intercessit, prin-
cipium fuit.